C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-152/26 Judecătoria: Orhei, sediul Central
Nr.PIGD 1-25158736-03-1r-25022026 Judecător: Iurie Movilă

D E C I Z I E
În numele Legii

11 iunie 2026 municipiul Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În completul compus din:
Preşedintele completului, judecător Ghenadie Liulca
Judecătorii: Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a examinat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul procurorului în procuratura raionului Orhei, Victoria Burlacu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 ianuarie 2025, prin care:

Mihalachi Dumitru, născut la *****, IDNP *****, originar din sat. *****, domiciliat în sat. *****, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, supus militar, studii superioare, căsătorit, 2 copiii minori la întreținere, angajat în calitate de maestru superior, șef de secție practică la Școala Profesională din Orhei, fără antecedente penale,

a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Codul penal, individualizată pe semnele, *neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*.

Termenul de judecare a cauzei:
-în instanţa de fond 12 noiembrie 2025 - 22 ianuarie 2026;
-în instanţa de recurs 24 februarie 2026-11 iunie 2026.
După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul-raportor, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentinţa Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 ianuarie 2026 Mihalachi Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 320[1] Cod penal.

În conformitate cu art.55 Cod penal, Mihalachi Dumitru, a fost liberat de răspundere penală, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, cu tragerea acestuia, la răspundere contravențională.

A fost încetat procesul penal, în cauza penală privind învinuirea lui Mihalachi Dumitru, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal.

Mihalachi Dumitru, a fost tras la răspundere contravențională şi i s-a aplicat sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 150 (o sută cincizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie la momentul comiterii infracțiunii suma de 7500 (șapte mii cinci sute) lei.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Mihalachi Dumitru Vladimir, cunoscând cu certitudine despre faptul că, la 01 septembrie 2025, de către Judecătoria Orhei sediul Central (dosarul 2o/pr-35/2025) a fost recunoscut ca agresor, fiind adoptată în acest sens ordonanța de protecție a cet. *****, născută la 13 septembrie 1985, în calitate de victima a violenței în familie, pe un termen de 60 (șaizeci) de zile, adică până la data de 30 octombrie 2025, cu stabilirea următoarelor măsuri de protecție: obligarea lui Mihalachi Dumitru de a părăsi temporar, pe un termen de 60 (șaizeci) zile calendaristice, domiciliu comun din raionul *****; de a sta departe de locul aflării ***** și a copiilor minori *****, născută la ***** și *****, născută la *****, și anume la o distanță nu mai mică de 200 metri; de a nu contacta victima ***** și copiii minori *****, născută la ***** și *****, născută la ***** inclusiv prin telefon, corespondență, sau în oricare alt mod; de a nu vizita locul de trai al *****, locul de muncă al acesteia, locul de studii al copiilor, sau alte locuri determinate, pe care victimele le frecventează, la data de 02 septembrie 2025, aproximativ la orele 17:00, intenționat ignorând prevederile ordonanței enunțate, s-a prezentat la domiciliul victimei *****, situat în raionul *****.

În ședința de judecată, inculpatul Mihalachi Dumitru, a declarat că-i sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care-i este imputată și nu dorește administrarea altor probe. În acest sens, în conformitate cu art.364[1] Cod de procedură penală, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Instanța a pronunțat sentința în cauză, care la data de 27 ianuarie 20226, adică în termen, a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura raionului Orhei, Victoria Burlacu, solicitând admiterea recursului, casarea sentinţei Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 ianuarie 2026 în privinţa inculpatului Mihalachi Dumitru, din motivul netemeinicii ei, cu trimiterea cauzei la rejudecare de către instanţa de fond, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Mihalachi Dumitru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, încadrând just acțiunile acestuia, însă la stabilirea pedepsei nu au fost respectate cerințele art.75 Cod penal, or pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, sentința în această parte urmând a fi casată.
- în pofida faptului că în ședința de judecată procurorul a solicitat ca Mihalachi Dumitru să fie recunoscut vinovat în baza art. 320^1 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.80^1 Cod penal, a-i stabili acestuia pedeapsa, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore, instanța de judecată în mod eronat a ajuns la concluzia că pentru corectarea şi reeducarea inculpatului Mihalachi Dumitru este echitabilă aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, liberându-l de răspundere penală, deși, anterior, Mihalachi Dumitru nu a fost judecat, corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite şi reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate şi că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.
- consideră că pedeapsa stabilită inculpatului Mihalachi Dumitru îl va favoriza să săvârșească pe viitor acțiunilor similare, iar de către alte persoane din societate va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului şi a comportamentului prejudiciabil şi va diminua încrederea societății, eficacitatea şi echitatea sistemului de justiție.
- aplicarea nejustificată a art. 55 Cod penal - circumstanțe incompatibile cu liberarea de răspundere penală. Conform art. 55 Cod penal, instanţa poate dispune eliberarea de răspundere penală a unei persoane doar dacă infractorul a comis o infracțiune mai puțin gravă ori gravă, care nu prezintă un pericol social major, iar instanța consideră că eliberarea acestuia de răspundere penală, cu tragere la răspundere contravențională sau disciplinară, este suficientă pentru corectarea lui şi

prevenirea comiterii de noi infracţiuni, dispoziții ce nu sunt aplicabile speței, or infracțiunea care se incriminează lui Mihalachi Dumitru face parte din capitolul XIV al Codului penal, ”infracţiuni contra justiţiei” şi se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puţin gravă, pentru care legea penală prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

- prin natura şi conținutul său, art. 320^1 Cod penal sancționează sfidarea voită a autorității instanței de judecată şi ignorarea obligațiilor legale impuse pentru protejarea victimei. Comportamentul lui Mihalachi Dumitru, manifestat prin neexecutarea conștientă a măsurilor dispuse, relevă o atitudine de perseverență infracțională şi o lipsă de respect faţă de ordinea de drept şi valorile sociale ocrotite, ceea ce exclude posibilitatea calificării situaţiei ca fiind una excepţională.
- faptul că inculpatul nu are antecedente penale, are familie, loc de muncă şi o atitudine aparent cooperantă în cadrul judecării cauzei reprezintă circumstanţe atenuante obişnuite, dar care nu pot fi considerate excepţionale în sensul art. 55 Cod penal.
- recunoaşterea faptei sau regretul manifestat ulterior comiterii infracţiunii nu înlătură pericolul social al acesteia şi nu schimbă natura intenţionată a conduitei. Nici circumstanţele personale invocate de apărare nu relevă o situaţie de constrângere, presiune ori imposibilitate obiectivă de a executa măsurile impuse prin ordonanţa de protecţie.
- deşi potrivit caracteristicii prezentate de organul de poliţie, inculpatul se caracterizează pozitiv sub aspect social, acesta a fost stabilit la evidenţă în registrul agresorilor familiali, fapt ce relevă din momentul includerii în registru, persistenţa unui risc de recidivă în raport cu victima, împrejurare care contrazice concluzia unei atenuări esenţiale a pericolului social al persoanei şi exclude posibilitatea de a considera situaţia drept excepţională.
- instanţa, chiar dacă a examinat circumstanţele cauzei, persoana inculpatului şi gravitatea faptei, nu a explicat raţionamentul juridic prin care a apreciat că aplicarea unei amenzi contravenţionale este suficientă pentru atingerea scopului corectării şi reeducării inculpatului.
- consideră neîntemeiată concluzia primei instanţei, precum că corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art.55 Cod penal, or, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect faţă de legea penală, precum şi de valorile sociale şi interesele protejate de acestea, din partea

condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală şi să-şi modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.
- pedeapsa stabilită inculpatului, este neîntemeiată şi individualizată contrar prevederilor art.61 Cod penal, nu-şi va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea lui, cât şi din partea altor persoane.

Potrivit art.447 alin.(1) Cod procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*, alin.(2) stipulând, că *instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, fiind numită cauza spre examinare, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. Referințe pe caz depuse n-au fost.

Verificând materialele cauzei în raport cu motivele invocate în recurs şi cu prevederile legii, Colegiul penal conchide că recursul declarat de către procuror urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinţei în latura pedepsei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanța de fond, în alt complet de judecată.

Cu referire la recursul declarat de acuzatorul de stat și apărare, concluzia instanței de recurs se va baza pe prevederile art.437 alin.(1) pct.1[4]) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit dispoziţiei art.449 alin.(1) pct.2) lit.d) Cod procedură penală, *judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs*.

Colegiul penal reține temei de drept pentru casarea sentinței cel stipulat la art.444 alin.(1) pct.9) Cod procedură penală, potrivit căruia, *hotărârile judecătoreşti pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond în cazurile în care: ...s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege sau greşit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal*.

Totodată, conform art. 364[1] Cod de procedură penală, (1) Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. (...)

(10) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Din materialele cauzei, se constată, că instanța de fond a judecat cauza în procedura simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută la art.364[1] Cod procedură penală, instanța acceptând cererea depusă în acest sens de către inculpatul Mihalachi Dumitru.

Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală, verificat și cercetat în ședința de judecată, instanța de fond a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Mihalachi Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzută de art.320[1] Cod penal.

Ținând cont de faptul, că cauza penală în privința lui Mihalachi Dumitru a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art.364[1] Cod procedură penală, precum și de faptul, că recursul declarat la caz a fost depus criticându-se sentința doar în latura stabilirii și individualizării pedepsei, astfel Colegiul penal nu se va expune referitor la calificarea acțiunilor inculpatului, precum și a vinovăției acestuia.

Verificând temeinicia sentinței atacate sub aspectele invocate de procurorul-recurent, Colegiul penal conchide, că temeiurile recursului şi-au găsit confirmare în cauza supusă judecării, fapt care determină casarea actului judecătoresc contestat, or, judecând cauza instanța de fond nu și-a bazat concluziile pe o amplă analiză a probelor prezente la materialele cauzei, relevându-se examinarea superficială a circumstanțelor cazului penal dedus judecății, în special a celor circumstanțe pe care instanța le-a pus la baza aplicării față de inculpatul Mihalachi Dumitru a prevederilor art. 55 Cod penal și care au determinat nejustificat instanța să înceteze procesul penal, liberându-l de răspundere penală cu atragere la răspundere contravențională.

Se reține la caz, că procurorul-recurent nu contestă încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Mihalachi Dumitru, însă critică sentința instanței de fond în ce privește aplicarea eronată față de inculpați a prevederilor art.55 Cod penal, apreciind că prin atragerea inculpatului la răspundere contravențională scopurile de reeducare și corectare nu vor fi atinse.

Analizând actul judecătoresc contestat prin prisma invocărilor din recurs, Colegiul constată că invocările procurorului privitor la netemeinicia aplicării față de inculpatul Mihalachi Dumitru a prevederilor art.55 CP, și-au găsit deplină confirmare.

Astfel, Colegiul penal relevă, că potrivit art.55 alin.(1) Cod penal, *persoana care a săvârşit pentru prima oară o infracţiune uşoară sau mai puţin gravă, cu excepţia infracţiunilor prevăzute la art.181[1], 256, art.264 alin.(2), art.264[1], 303, 314, art.326 alin.(1[1]), art.328 alin.(1), art.332 alin.(1), art.333 alin.(1), art.334 alin.(1) şi (2), art.335 alin.(1) şi art.335[1] alin.(1), poate fi liberată de răspundere penală şi trasă la răspundere contravenţională în cazurile în care şi-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracţiune şi s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale*.

Deci la caz, pentru a aplica față de inculpatul Mihalachi prevederile art.55 Cod penal, instanța a reținut, că *inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune puțin gravă (potrivit revendicării de la f.d.44), fiind caracterizat pozitiv la locul de trai, fapt confirmat prin caracteristica, eliberată de IP Orhei, care confirmă suplimentar că, pe numele acestuia nu au parvenit careva plângeri, duce un mod de viață corespunzător, este în relații bune cu vecinii și consătenii, nu a fost observat în stare de ebrietate în locurile publice și în cercul de persoane anterior judecate*.

Deși prevederile art.55 Cod penal, în circumstanțele stabilite de instanță, aparent, ar putea fi aplicate față de inculpat, totuși Colegiul penal conchide, că instanța de judecată n-a motivat eficient soluția dată, or, în sentința contestată nu se regăsesc argumentele în baza cărora s-a format convingerea fermă că corectarea inculpatului Mihalachi Dumitru ar fi posibilă fără a fi supus răspunderii penale.

O analiză mai amplă și minuțioasă a circumstanțelor prezentei cauze, denotă lipsa întrunirii cumulului condițiilor dictate de prevederile art.55 Cod penal, nefiind confirmat faptul că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi supus răspunderii penale.

În acest sens este de menționat că inculpatul Mihalachi Dumitru a comis o faptă prejudiciabilă îndreptată contra Justiției şi se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puţin gravă, faptă care se caracterizează printr-un grad înalt de pericol social, întrucât atentează la autoritatea hotărârilor judecătorești, la ordinea de drept şi, în mod deosebit, la siguranţa şi integritatea victimei violenţei în familie, categorie socială vulnerabilă protejată prin legislaţia internă şi internațională, art. 320[1] Cod penal sancţionând sfidarea voită a autorităţii instanţei de judecată şi ignorarea obligaţiilor legale impuse pentru protejarea victimei, iar comportamentul lui Mihalachi Dumitru, manifestat prin neexecutarea conştientă a măsurilor dispuse, relevă o atitudine de perseverenţă infracţională şi o lipsă de

respect faţă de ordinea de drept şi valorile sociale ocrotite, ceea ce exclude posibilitatea calificării situaţiei ca fiind una excepţională.

Tot aici Colegiul penal relevă că faptul că inculpatul nu are antecedente penale, are familie, loc de muncă şi o atitudine aparent cooperantă în cadrul judecării cauzei reprezintă circumstanţe atenuante obişnuite, dar care nu pot fi considerate excepţionale în sensul art. 55 Cod penal, iar recunoaşterea faptei sau regretul manifestat ulterior comiterii infracţiunii nu înlătură pericolul social al acesteia şi nu schimbă natura intenţionată a conduitei. Nici circumstanţele personale invocate de apărare nu relevă o situaţie de constrângere, presiune ori imposibilitate obiectivă de a executa măsurile impuse prin ordonanţa de protecţie.

Mai mult, deşi potrivit caracteristicii prezentate de organul de poliţie, inculpatul se caracterizează pozitiv sub aspect social, totuși acesta a fost stabilit la evidenţă în registrul agresorilor familiali, fapt ce relevă, din momentul includerii în registru, persistenţa unui risc de recidivă în raport cu victima, împrejurare ce contrazice concluzia unei atenuări esenţiale a pericolului social al persoanei şi exclude posibilitatea de a considera situaţia drept excepţională.

Astfel, soluția adoptată de instanța de fond în latura contestată de procuror este apreciată de instanța de recurs ca fiind contrară criteriilor de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul consideră că sentința atacată nu conține o motivare suficientă cu privire la existența temeiurilor legale care să justifice liberarea inculpatului Mihalachi Dumitru de răspundere penală, iar această deficiență nu poate fi înlăturată de instanța de recurs. În consecință, argumentele recurentului sunt întemeiate, sentința urmează a fi casată în partea contestată, cu remiterea cauzei spre rejudecare în același grad de jurisdicție, într-un alt complet de judecată, pentru o nouă individualizare a răspunderii penale.

Deci, Colegiul penal consideră că instanța de fond a interpretat eronat criteriile complementare reținute în raport cu prevederile art.55, art.61 și art.75 Cod penal, fără a ține cont de circumstanțele prezentei cauze penale, modul în care a fost comisă infracțiunea, prin impactul acesteia asupra întregii societăți, astfel eronat a constatat oportunitatea liberării inculpatului Mihalachi Dumitru de răspunderea penală cu atragerea lui la răspundere contravențională.

Dat fiind faptul, că temeiurile recursului s-au adeverit și și-au găsit deplina confirmare, Colegiul penal constată, că instanța de fond la judecarea cauzei eronat a apreciat circumstanțele cauzei în raport cu criteriile de individualizare a pedepsei

- eroare care nu poate fi corectată în instanța de recurs, Colegiul penal considerând necesar de a casa sentința contestată în latura penală și anume, în partea încetării procesului penal, liberării inculpatului Mihalachi Dumitru de răspundere penală şi atragerea lui la răspundere contravențională în temeiul art.55 Cod penal, urmând a fi dispusă rejudecarea cauzei în instanța de fond, în alt complet de judecată, Colegiul bazându-și soluția pe temeiul de drept prevăzut la art.449 alin.(1) pct.2) lit.d) Cod procedură penală.

La o nouă judecare instanța urmează să țină cont de cele expuse în prezenta decizie și în baza unei analize ample a circumstanțelor ce au însemnătate pentru soluționarea justă a cazului, să adopte o hotărâre bazată pe prevederile legii.

Conducându-se de art.449 alin.(1) pct.2) lit.d) Cod procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Admite recursul procurorului în procuratura raionului Orhei, Victoria Burlacu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 22 ianuarie 2025, cu casarea parțială a sentinței în latura încetării procesului penal în baza art.55 Cod penal, în cauza penală privindu-l pe **inculpatul Mihalachi Dumitru**, cu dispunerea rejudecării cauzei, în această parte, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Se menţin celelalte dispoziţii ale sentinţei.

Decizia este irevocabilă.

Preşedinte de şedinţă, judecător: Ghenadie Liulca

Judecătorii: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache